

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci **žalobkyně Y. M.,** proti **žalovanému Ministerstvu vnitra, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7,** v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2003, č. j. OAM-639/VL-10-BE07-2002, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 Az 176/2003, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 12. 2003, č. j. 8 Az 176/2003 - 21,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného označeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo rozhodnuto o zastavení řízení o udělení azylu se žalobkyní (dále též „stěžovatelka“) podle § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že se žalobkyně opakovaně nedostavila k pohovoru za účelem objasnění své žádosti o udělení azylu, ačkoliv byla o datech konání pohovorů řádně vyrozuměna a předvolána na termíny 7. 3. 2003 a 9. 6. 2003 a proto bylo řízení o udělení azylu zastaveno.

Proti rozhodnutí podala žalobkyně v zákonné lhůtě žalobu k Městskému soudu v Praze, v níž požádala o ustanovení zástupce. Usnesením tohoto soudu ze dne 15. 12. 2003, č. j. 8 Az 176/2003 - 21, byla zamítnuta žádost žalobkyně o ustanovení zástupce. V odůvodnění soud uvedl, že nebyla splněna jedna z podmínek podle § 35 odst. 7 s. ř. s., aby ustanovení zástupce bylo zapotřebí k ochraně práv žalobkyně. Podaná žaloba měla podle soudu všechny zákonem požadované náležitosti a bylo možné říci, že žalobkyně svými vlastními úkony učinila vše, co mohla podle právních předpisů učinit k ochraně svých práv; proto soud neshledal její zastoupení v řízení před soudem prvního stupně nezbytným k ochraně jejích práv. Soud uvedl, že v případě nově vyvstalé potřeby ustanovení zástupce v průběhu dalšího řízení bude možné podat novou žádost s uvedením důvodů, které tuto potřebu vyvolávají.

Žalobkyně podala proti rozhodnutí včasnou kasační stížnost, v níž sice nesprávně označila napadené rozhodnutí jako rozhodnutí vydané pod č. j. 8 Az 176/2003 - 24 namísto č. j. 8 Az 176/2003 - 21, avšak z obsahu jejího podání je zřejmé, že brojí proti rozhodnutí, jímž byla zamítnuta její žádost o ustanovení zástupce (kopii napadeného rozhodnutí č. j. 8 Az 176/2003 - 21 žalobkyně navíc přiložila ke kasační stížnosti – pozn. soudu). Žalobkyně odůvodnila kasační stížnost změnami azylové legislativy v průběhu řízení o udělení azylu, které neměla kvůli špatné znalosti českého jazyka možnost prostudovat. Proto žalobkyně požádala o to, aby usnesení o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce bylo zrušeno a zástupce jí byl ustanoven.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatelka v ní namítá důvod odpovídající § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.; rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že soud prvního stupně nepochybil, pokud v daném případě rozhodl o neustanovení zástupce žalobkyni pro řízení o žalobě. Soud se v odůvodnění rozhodnutí přesvědčivě vypořádal s tvrzením, že ustanovení zástupce nebylo třeba k ochraně práv žalobkyně. Právě splnění podmínky, že ustanovení zástupce musí být zapotřebí k ochraně práv navrhovatele, je vedle předpokladu osvobození od soudních poplatků jednou z kumulativních podmínek podle § 35 odst. 7 s. ř. s., bez jejíhož splnění nelze účastníku řízení zástupce ustanovit. V dané věci soud zohlednil skutečnost, že žalobkyně trvá na nařízení jednání a současně vzal v potaz skutečnosti, že komunikace soudu se žalobkyní probíhala do té doby bez problémů v českém jazyce, žalobkyně přebírala soudní písemnosti a podaná žaloba netrpěla vadami, jež by bylo zapotřebí odstraňovat. Soud poté nařídil ve věci ústní jednání, k němuž byla stěžovatelka řádně předvolána, vyrozuměna o tom, že jí byla pro toto jednání ustanovena tlumočnice; k ústnímu jednání se však žalobkyně bez omluvy nedostavila, účast tlumočnice byla tedy zbytečná. Nejvyšší správní soud se ztotožnil s názorem soudu prvního stupně, že ustanovení zástupce nebylo v daném případě potřeba k ochraně práv žalobkyně, neboť řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu není koncipováno jako tzv. advokátský proces a pokud Městský soud v Praze neshledal, že by žaloba postrádala náležitosti a nebylo zapotřebí provádět ani další procesní úkony, při nichž by stěžovatelku mohla omezovat její neznalost změn azylové legislativy, nebylo mu možné ze strany Nejvyššího správního soudu nic vytknout; soud prvního stupně navíc

žalobkyni pro ústní jednání ustanovil tlumočnici. Městský soud v Praze rovněž správně v rozhodnutí poučil žalobkyni o tom, že v případě změny poměrů může podat novou žádost a uvést nové důvody, pro něž by jí měl být zástupce ustanoven. Nejvyšší správní soud uzavírá, že se ztotožnil se závěry soudu prvního stupně v kasační stížností napadeném usnesení.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížností žalobce žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. června 2005

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu